

РЕШЕНИЕ

№ 6079

гр. София, 26.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 29.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **2683** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 84, ал. 14 от Закона за културното наследство (ЗКН).

Образувано е по жалбата на М. П. Г.-лично, Н. А. Г. и И. Н. Г. чрез пълномощник Д. Б. в качеството му на управител на [фирма] против отказ на министъра на културата, обективиран в писмено становище изх. № СТ-84-313/22.01.2021 г., за съгласуване на Работен устройствен план /РУП/ за УПИ VIII-176, ПИ с идентификатор 68134.105.176, кв. 433а, м. „З. Г-Ц.“, район „С.“, [улица], гр. С.. В изпълнение на разпореждане на съда от 29.03.2021 г., с молба от 13.05.2021 г., оспорващите Н. А. Г. и И. Н. Г. са потвърдили изрично извършените от Д. Б. като техен пълномощник действия по подписване и подаване на жалбата против отказа на министъра на културата. В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и противоречие с материално правните разпоредби – отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. Сочи се, че административният орган не е събрал и съответно оценил всички относими обстоятелства. Твърдението за допуснато съществено процесуално нарушение се обосновава с нарушение на чл. 84, ал. 6 от ЗКН. Изтъква се, че с предложението за съгласуване РУП не се променя характера и начина на застрояване, а само конфигурацията на предвиденото застрояване. Излагат се подробни съображения за неприложимост на нормите на чл. 30 и чл. 19, ал. 7 от ЗУТ, на които се е позовал административният орган при постановяване на оспорения

отказ. Не на последно място се обосновават и доводи за липса на материална компетентност, водеща до нищожност, доколкото съгласно чл. 80, ал. 4 от ЗКН не могат да се съгласуват устройствени планове, ако не са съобразени с режимите на опазване на недвижимите културни ценности, но не и поради неспазване на други разпоредби, свързани с устройство на територията. В заключение се изтъква и противоречие с целта на закона, принципите за истинност и съразмерност по АПК. Претендира се прогласяване на нищожност, алтернативно: отмяна на оспорения отказ. В съдебно заседание жалбата се поддържа от пълномощника на оспорващите адв. А., която излага доводи за допустимост на жалбата и основателност. Обръща внимание на становището на НИНКН, което е положително и което очевидно не е взето предвид от административния орган.

Отвeтникът-Министърa на културата, чрез процесуалния си представител в съпроводителното писмо прави възражение за недопустимост на жалбата поради липса на правен интерес. В съдебно заседание оспорва същата като неоснователна по съображения, че НИНКН е помощен орган и неговото становище не е задължително за министърa на културата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и събраните и приети по делото доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по заявление вх. № 9400-6004/26.03.2020 г. на Д. И. Б., в качеството му на пълномощник на М. П. Г., депозирано в НИНКИ, за съгласуване на РУП за УПИ VIII-176, м. „З. Г-Ц.“, район „С.“, [улица], [населено място]. Към заявлението е приложен проект на РУП. По така депозираното заявление, директорът на НИНКИ е изразил писмено становище изх. № 9400-6004/30.06.2021 г. за съгласуване на предложения проект на РУП. В становището са посочени следните идентификационни данни за обекта: В УПИ VIII-176, кв. 433а, м. „З. Г-Ц.“, район „С.“, [улица], [населено място] не са регистрирани обекти със статут на единична недвижима културна ценност по смисъла на ЗКН. По отношение на територията, в която попада обекта е посочено, че УПИ VIII-176 попада в обхвата на територия с културно-историческо наследство със статут на групова недвижима културна ценност - „Жилищна зона-Център“ III част, декларирана с писмо № 4469 от 22.08.1986 г. на НИПК като групов паметник на културата. За груповата недвижима културна ценност не са изведени режими на опазване.

Въз основа на тези данни в становището на НИНКИ е обоснован извод, че проектното решение не променя характеристиката на груповата недвижима културна ценност и е допустимо по отношение на опазването ѝ.

Оспореният отказ на министърa на културата е издаден при съобразяване на данните, съдържащи се в писменото становище на НИПК относно статута на територията и обекта и режимите за тяхното опазване. Като правно основание за постановяването му са посочено нормите на чл. 84, ал. 1, ал. 2 и ал. 13 във връзка с чл. 80 от ЗКН. От фактическа страна отказът е мотивиран с противоречие с нормата на чл. 113, ал. 1 от ЗУТ, доколкото по преписката не е приложена извадка от действащия ПУП-ПРЗ, заверена от Столична община и копие от документ за собственост, като в същото време с проектното предложение се изменя плана за застрояване, както и характера на застрояване - конфигурация, обем и височини. Като основание за постановяване на отказа е посочено и противоречие с чл. 30, ал. 1 и чл. 19, ал. 7 от ЗУТ. Въз основа на тези констатации е направен извода, че проектното решение променя

характеристиката на груповата недвижима културна ценност и не е допустимо по отношение на опазването ѝ.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като насочена срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт в законоустановения срок по чл. 149 от АПК, приложим по силата на препращащата норма на чл. 84, ал. 14 от ЗКН. Противно на твърдението на процесуалния представител на ответника, направено в съпроводителното писмо, жалбата е депозирана от лица разполагащи с личен и пряк интерес от оспорване - участници в административната процедура по издаване на оспорения отказ в качеството им на заявители. Действително, сезиращата съда жалба е подписана от М. П. Г.-лично и от Д. Б. като пълномощник на Н. А. Г. и И. Н. Г. с приложено нотариално заверено пълномощно. В изпълнение на разпореждане на съда от 29.03.2021 г., с молба от 13.05.2021 г., оспорващите Н. А. Г. и И. Н. Г. са потвърдили изрично извършените от Д. Б. като техен пълномощник действия по подписване и подаване на жалбата против отказа на министъра на културата. По делото са приложени и документи, легитимиращи оспорващите като собственици на имота - предмет на устройствената процедура по одобряване на РУП, част от която е и съгласуването от министъра на културата след становище на НИНКН.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

С оглед пълнота на проверката по чл. 168 от АПК, в предварителен порядък следва да се отбележи, че оспореният отказ е издаден от компетентния по чл. 84, ал. 2 от ЗКН административен орган - министъра на културата в предписаната от закона форма, съгласно чл. 84, ал. 13 от ЗКН.

Противно на доводите на пълномощника на оспорващите, изразени в съдебно заседание, настоящият съдебен състав намира, че несъобразяването на министъра на културата с даденото от НИНКН становище не води до незаконосъобразност на постановения от него акт в съгласувателната процедура по чл. 84 от ЗКН. Видно от наименованието на акта, с който следва да се произнесе НИНКН е, че това е „писмено становище“, т. е. това е необвързващо мнение на помощен орган. Ето защо, не може да се приеме, че министърът на културата е задължително обвързан от становището на НИНКН /от неговото материално съдържание/. Той разполага с компетентността да извърши собствена преценка и да изрази самостоятелно становище по внесения за съгласуване проект на ПУП.

За основателен обаче следва да бъде приет доводът, изложен в жалбата за допуснатото съществено процесуално нарушение в хода на административното производство. От фактическа страна, оспореният отказ е мотивиран с липсата на приложена извадка от действащия ПУП-ПРЗ, заверена от Столична община, както и копие от документ за собственост. В специалния закон-ЗКН и в частност в нормата на чл. 84, ал. 6 изрично е предвидено, че при установяване на нередовности и непълноти в документите заявителя се уведомява писмено, като му се предоставя срок 10 работни дни за отстраняване на нередовностите или непълнотите с указание, че неотстраняването ще предизвика прекратяване на производството. В случая не са налице доказателства, министърът на културата да е изискал от заявителите да представят извадка от действащия ПУП-ПРЗ, заверена от Столична община, както и копие от документ за собственост. Това нарушение следва да бъде квалифицирано като съществено, доколкото същото е залегнало в мотивите на оспорения отказ, което

свидетелства, че неизвършването му би довело до постановяване на акт с различно съдържание.

Така констатираното нарушение от своя страна е довело и до нарушаване на материално правните разпоредби и в частност нормата на чл. 80, ал. 4 от ЗКН, която определя обхвата на съгласуването по ЗКН. Съгласно визираната норма, не се съгласуват устройствени планове и нормативи към тях, които не са съобразени с режимите за опазване на недвижимите културни ценности. В случая, видно от становището на НИНКН обекта-предмет на устройствената процедура не е регистриран като обект със статут на единична културна ценност по смисъла на ЗКН, но същият попада в територия с културно-историческо наследство със статут на групов културна ценност, без изведени режими на опазване. Доколкото няма изведен режим на опазване за груповата културна ценност, в която попада обекта – предмет на процедурата по съгласуване на проект на РУП, то направеният от административния орган извод, че същият променя характеристиката на груповата културна ценност е необоснован. Още повече, че липсват и мотиви в какво точно се състои тази промяна и какво се включва в използваното понятие характеристика на груповата културна ценност, доколкото визирания в отказа чл. 113, ал. 1 от ЗУТ говори за характер и начин на застрояване. В тази връзка следва да се отбележи и, че като е извършил проверка за съответствие на представения за съгласуване проект на РУП с изискванията на ЗУТ, министърът на културата е излязъл извън обхвата на установената в ЗКН съгласувателна процедура, която ограничава неговите правомощия единствено до преценка за съобразяване с установените режими за опазване на културните недвижими културни ценности. Преценката за съответствие на проектите за одобряване/изменение на ПУП с правилата на ЗУТ за устройство на територията, съгласно специалния закон е от изключителна компетентност на изброените в чл. 129 от ЗУТ органи, съобразно вида и обхвата на плана, сред които обаче не е министър на културата.

Изложеното обоснова извод за незаконосъобразност на оспорения отказ, което налага неговата отмяна. С оглед спецификата на дейността по съгласуване по чл. 84 от ЗКН, т.е. естеството на акта не позволява решаването на въпроса от съда по същество, следва на основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката да се изпрати на административния орган за ново произнасяне.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на М. П. Г., Н. А. Г. и И. Н. Г. отказ на министър на културата, обективизиран в писмено становище изх. № СТ-84-313/22.01.2021 г., за съгласуване на Работен устройствен план /РУП/ за УПИ VIII-176, ПИ с идентификатор 68134.105.176, кв. 433а, м. „З. Г-Ц.“, район „С.“, [улица], гр. С..

ИЗПРАЩА преписката на министър на културата за произнасяне по заявление вх. № 9400-6004/26.03.2020 г., депозирано в НИНКИ, за съгласуване на РУП за УПИ VIII-176, м. „З. Г-Ц.“, район „С.“, [улица], [населено място].

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: